

عنوان مقاله:

احتمال بقای مشترک بهینه در قراردادهای اتکایی مازاد خسارت

محل انتشار:

فصلنامه پژوهشنامه بیمه، دوره 25، شماره 3 (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

محمدرضا صالحی راد - عضو هیئت علمی دانشگاه علامه طباطبایی، دانشکده اقتصاد

آتوسا گودرزی - عضو هیئت علمی دانشگاه علامه طباطبایی، دانشکده بیمه اکو

زهرا قاسمی وانانی - کارشناس ارشد اکچویری، دانشگاه علامه طباطبایی، دانشکده بیمه اکو

خلاصه مقاله:

اگر تنها وجود یک صنعت جهت حفظ تعادل در بازار جهانی ضروری باشد، می توان ادعا نمود که آن، صنعت بیمه است. صنعت بیمه، بدون همیاری صنعت بیمه اتکایی قادر به انجام وظیفه اش نخواهد بود. اکثر تحقیقات انجام گرفته در زمینه بیمه اتکایی تنها با در نظر گرفتن منافع شرکت بیمه گر اصلی بوده و منافع شرکت بیمه گر اتکایی کمتر مورد توجه بوده است. در این مقاله با در نظر گرفتن فرض های غیر نزولی تابع حق بیمه، پواسون بودن رخدادهای (وقوع خسارت ها)، پیوستگی میزان خسارت ها که دارای هر توزیع پیوسته اند، تابعی صریح را جهت محاسبه احتمال بقای مشترک شرکت بیمه واگذارنده (بیمه گر اصلی) و شرکت بیمه گر اتکایی، تا زمان مشخص X محاسبه می کنیم و با توجه به آن مقدار سهم نگهداری بهینه، سقف مسیولیت بیمه گر اتکایی و نحوه تقسیم حق بیمه را محاسبه می کنیم. این مسیله به صورت عادی نشان داده می شود و جهت آزمون مدل از داده های شرکت بیمه ایران استفاده می کنیم.

کلمات کلیدی:

بیمه اتکایی مازاد خسارت، احتمال عدم ورشکستگی، چند جمله ای پیل، احتمال بقای مشترک بیمه گر اصلی و بیمه گر اتکایی، ب-اسپلین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/996236>

